

nende Indtægter, og det skulde vel ikke være Meningen, at de skulde kunne sidde med en stor Embedsindtægt og alligevel nyde Statsunderstøttelse. Det kan ikke have været Forslagsstillernes Mening; men saa havde det været rimeligt, at de, naar de hørte disse Indvendinger, strøge de paagældende Ord af Lovforslaget, saa at der kom til at staa: „2,000 Kr. eller 200 Kr. i Aarsindtægt“ Punktum! Der er kommet adskillige af den Slags Indvendinger i Aarenes Løb. Den Bestemmelse, at de, som underholde vedkommende i Hospitaler, Straffeanstalter, Arbejdsanstalter eller lignende, skulle have Understøttelsen, er jo ogsaa ejendommeligt nok, thi der er ingen af disse Krigere, som kan faa Understøttelse, naar de have faaet Straf for en vanærende Handling. De fleste, der sidde i Straffeanstalter, sidde der jo for en i den offentlige Mening vanærende Handling, det er kun meget faa, som ikke sidde der af den Grund. Men naar de altsaa kunne sidde der uden at have gjort sig skyldig i en saadan vanærende Handling, hvorfor maa de saa ikke faa deres Pension, hvorfor skulle saa de, som bekoste deres Ophold i Straffeanstalterne, have Pensionen? Jeg forstaa ikke rigtig denne Paragraf.

Jeg har refereret disse Indvendinger, som ere fremkomne fra forskellig Side — de ere ikke fremkomne fra mig, da jeg ikke har talt i denne Sag — for at gøre opmærksom paa, at disse Indvendinger ogsaa ere komne frem i Finansudvalget ved Behandlingen af Lovforslaget der. Det har nemlig været behandlet i Finansudvalget, og der ere samtlige disse Indvendinger, som sagt, komne frem og maaske flere, jeg husker det ikke saa nøje. Da Sagen var til Behandling blev der spurgt, om man ikke vilde stille Ændringsforslag, og der blev sat en Frist dertil. Da adskillige af de ærede Medlemmers Meningsfæller, som sad i Finansudvalget, indrømmede, at der maatte gøres noget ved Forslaget, at det maatte indskrænkes, og at der maatte stilles Ændringer derom, ventede jeg Ændringsforslag til dette Forslag, men der kom ingen. Jeg havde derfor en Følelse af, at det var et Forslag, som man egentlig ikke ønskede at gøre noget ved, og det blev saa liggende i Finansudvalget. Bliver det henvist til Finansudvalget, kunne vi jo tage Sagen op paa ny og se, om nogen ønsker at stille Ændringsforslag til Lovforslaget. Jeg for mit Vedkommende vil være medvirkende til, at gamle, hæderlige Mennesker her i Landet, som lide af Armod, Nød og Fattigdom, faa den

Understøttelse, som vi fra Statens Side kunne yde dem, og jeg kan ogsaa godt skønne, at der er noget i, at saadanne gamle Mænd, som maaske have lidt under Krigen, og navnlig de, som ere saa gamle, at de have gjort Treaarskrigen med, kunne fortjene et særligt Hensyn. Det vil jeg villig indrømme, men jeg tror ikke, at man fremmer denne Sag ved at fremkomme med saadanne Lovforslag som dette, som Tinget, skønt det ikke har stemt derover, dog i Realiteten ved Diskussionen sikkert paa en Maade har taget Standpunkt til, og som ogsaa Finansudvalget paa indirekte Maade har taget Standpunkt til, ikke mindst derved, at Forslagsstillernes egne Meningsfæller, skønt de erkendte, at der var mange Mangler ved Forslaget, ikke selv have stillet Ændringsforslag.

Finansministeren (Hørring): Da dette Forslag var fremme i forrige Samling, udtalte den daværende Finansminister, at han af finansielle Grunde maatte have Betænkelighed ved Forslaget. Jeg stiller mig ganske paa samme Maade dertil. Jeg mener, at, saaledes som Forslaget er, vil det allerede paa Grund af de finansielle Vanskeligheder, det vilde medføre, ikke kunne accepteres, og jeg vil tilføje, at jeg har i og for sig ikke megen Sympati for denne Sag, som den foreligger. Jeg har lidt Vanskelighed ved at se, at den Omstændighed, at vedkommende har aftjent sin Værnepligt i Krigen, i og for sig skal give ham et retfærdigt Krav paa at faa Statsunderstøttelse. Jeg skal imidlertid være meget villig til at forhandle om Sagen. Nu har det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) jo refereret de mange Indvendinger, der fra forskellig Side allerede have været fremsatte mod Forslaget. Naar Forslaget kommer til en virkelig Behandling og bliver ændret i Overensstemmelse dermed, er det jo muligt, at man kan faa noget ud deraf, som man kan tiltræde, og særlig tror jeg, det vil være at anbefale, at man straks begynder med at indskrænke Forslaget til kun at angaa Folk, der have deltaget i første Krig. Allerede derved vil man ganske sikkert komme ud over en hel Del af de Vanskeligheder og Betænkeligheder, som ellers klæbe ved dette Forslag.

Bøtke: Jeg tror, at det noget beror paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds